

Forord

Børnekonfirmander med særlige gaver er også kirkens opgave

Af René Høeg, sognepræst ved Sct. Matthæus Kirke, og Heidi Ettrup Lehm, kirke- og kulturmedarbejder ved Abildgaard Kirke, begge er redaktører af dette nummer

Vi kalder ofte børnekonfirmander for minikonfirmander. Det er ikke så vigtigt, hvad vi siger. Mere, hvad vi gør. Og i dette nummer fokuserer vi på børnekonfirmander med særlige behov som en gruppe af mennesker, sognekirken skal tænke med i den kirkelige undervisning.

»Så det er altså endnu en ny opgave oven i alt det andet?« Sådan kan man som præst eller kirke- og kulturmedarbejder hurtigt tænke, når nye opgaver lander på skrivebordet. Og det er forståeligt nok. Kirkens præster og ansatte gør hver dag en stor indsats for at undervise og formidle kirke og kristendom til mennesker i alle aldre. Der er mange gøremål og mange hensyn at tage.

Men når magasinet Kirken Underviser tager fat på børnekonfirmander med særlige behov, så skyldes det særligt to grunde. Dels ligger det som et opdrag i Anordningen om Børnekonfirmandundervisning og Konfirmation §2, og dels fordrer teologien det: Alle er skabt lige, alle har værdi, alle døbt er en del af menigheden.

I dette nummer får du følgelig et rids over anordningen, som beskriver, at også børn med særlige behov bør modtage konfirmationsforberedelse og teologiske perspektiver, der understøtter det. I Gl. Haderslev Kirke møder vi sognepræst Jakob Damm Knudsen, som deler sine erfaringer med os, så der er noget konkret at gå ud fra ved tilrettelæggelsen af et forløb. Vi stiller også skarpt på, hvordan man kan gribe det an i praksis, ligesom vi undersøger fordele og ulemper ved kendskabet til børnes diagnoser.

Vi håber, at du vil kunne hente inspiration og mening i nærværende tanker og erfaringer om børnekonfirmander med særlige behov. God læse- og arbejdslyst.